

ویراست هشتم

دانش آموزان با نیازهای ویژه

راهنمای عملی فراگیرسازی برای معلمان

تحلیل نیازهای برآورده نشده.....	۶۰
مشاهدات خود را بیان و مداخله‌های خود را امتحان کنید.....	۶۲
دانش‌آموزان چگونه خدمات ویژه دریافت می‌کنند؟.....	۶۴
ملاحظات اولیه مشکلات دانش‌آموز.....	۶۴
فرایند سنجش و ارجاع به آموزش ویژه.....	۶۹
تصمیم‌گیری برای خدمات ویژه.....	۷۲
نظارت بر خدمات آموزش ویژه.....	۷۳
برنامه آموزش فردی شده چیست؟.....	۷۵
مؤلفه‌های ضروری برنامه آموزش فردی شده.....	۷۶
ارزش برنامه‌های آموزش فردی شده.....	۷۹
دانش‌آموزان کم‌توان چه خدماتی دریافت می‌کنند؟.....	۸۰
خدمات آموزش ویژه و سایر خدمات.....	۸۰
جایدهی دانش‌آموز و محیط‌های آموزشی.....	۸۱

فصل ۳

ایجاد مشارکت از طریق همکاری.....	۸۹
مبانی همکاری چه هستند؟.....	۹۲
ویژگی‌های همکاری.....	۹۳
پیش‌نیازهای همکاری.....	۹۵
چگونه همکاری موجب تقویت فراگیرسازی می‌شود؟.....	۹۸
حل مسئله مشترک.....	۹۸
تدریس مشارکتی.....	۱۰۴
کار تیمی.....	۱۰۸
مشاوره.....	۱۱۰
پیچیدگی همکاری حرفه‌ای.....	۱۱۱
چگونه می‌توانید با والدین به شکل مؤثری همکاری کنید؟.....	۱۱۴
درک دیدگاه اعضای خانواده.....	۱۱۵
واکنش والدین به کم‌توانی فرزندشان.....	۱۱۵
همکاری با والدین.....	۱۱۸
چگونه می‌توانید به شکل مؤثری با معلم‌پاران حرفه‌ای همکاری کنید؟.....	۱۲۲
درک روابط کاری با متخصصان.....	۱۲۳
همکاری با متخصصان.....	۱۲۴
پیچیدگی همکاری با متخصصان.....	۱۲۵

سخن مترجمان.....	۱۱
------------------	----

فصل ۱

مبانی آموزش دانش‌آموزان با نیازهای ویژه.....	۱۳
آموزش ویژه چیست؟.....	۱۵
مؤلفه‌های آموزش ویژه.....	۱۵
قانون آموزش ویژه فدرال.....	۱۷
چه عواملی موجب شکل‌گیری آموزش ویژه شدند؟.....	۲۰
بافت تحول آموزش ویژه.....	۲۰
حمایت والدین.....	۲۱
جنبش حقوق مدنی.....	۲۲
موارد دادگاهی در مورد محیط برتر.....	۲۳
قانون فعلی حقوق مدنی.....	۲۴
قانون فعلی آموزش عمومی.....	۲۵
مؤلفه‌های اصلی روش‌های مؤثر آموزش ویژه چه هستند؟.....	۲۶
پیشگیری از نیاز به آموزش ویژه.....	۲۶
انتظارات بالا و پاسخ‌دهی.....	۲۹
روش‌های مبتنی بر شواهد.....	۳۰
فراگیرسازی.....	۳۱
چه کسی آموزش ویژه و دیگر خدمات ویژه را دریافت می‌کند؟.....	۳۶
طبقه‌بندی کم‌توانی در قانون فدرال.....	۳۶
طبقه‌بندی در برابر درک نیاز دانش‌آموز.....	۴۲
سایر دانش‌آموزان دارای نیاز ویژه.....	۴۳

فصل ۲

فرآیندها و خدمات آموزش ویژه.....	۴۹
اهداف یادگیری.....	۴۹
متخصصان آموزش ویژه چه کسانی هستند؟.....	۵۱
معلمان آموزش عمومی.....	۵۲
معلمان آموزش ویژه.....	۵۳
تأمین‌کنندگان خدمات وابسته و سایر متخصصان.....	۵۵
والدین و دانش‌آموزان.....	۵۸
چگونه تصمیم بگیرید که نیاز یک دانش‌آموز نشانگر کم‌توانی است؟.....	۶۰

فصل ۴

سنجش نیازهای دانش‌آموز ۱۲۹

- سنجش نیازهای دانش‌آموزان چگونه به شما در اتخاذ تصمیم در مورد آموزش ویژه کمک می‌کند؟ ۱۳۱
- غربال‌گری ۱۳۱
- تشخیص ۱۳۲
- برنامه‌جایی ۱۳۲
- جایدهی برنامه‌دستی ۱۳۵
- سنجش آموزشی ۱۳۵
- ارزیابی برنامه آموزشی ۱۳۵
- چگونه می‌توان از آزمون‌های پیشرفت تحصیلی و آزمون‌های روان‌شناختی برای تصمیم‌گیری در مورد دانش‌آموزان با نیازهای ویژه استفاده کرد؟ ۱۳۶
- آزمون‌های پیشرفت تحصیلی پر کاربرد ۱۳۶
- آزمون‌های استاندارد پیشرفت تحصیلی ۱۳۸
- آزمون‌های روان‌شناختی ۱۳۹
- چگونه می‌توان برای دانش‌آموزان کم‌توان هنگام شرکت در آزمون‌های استاندارد، انطباق‌سازی‌های لازم را فراهم کرد؟ ۱۴۱
- انطباق‌سازی‌های آزمون ۱۴۱
- روش‌های سنجش جایگزین ۱۴۱
- فرایند سنجش مبتنی بر برنامه‌دستی چیست و چگونه می‌توان از آن برای گرفتن تصمیمات مربوط به آموزش ویژه استفاده کرد؟ ۱۴۴
- فرایند سنجش مهارت‌های پایه تحصیلی ۱۴۵
- فرایند سنجش مبتنی بر برنامه‌دستی در حوزه‌های محتوایی ۱۵۰
- استفاده از فرایند سنجش مبتنی بر برنامه‌دستی برای گرفتن تصمیمات آموزش ویژه ۱۵۲

فصل ۵

برنامه‌ریزی آموزشی بر اساس تحلیل

کلاس درس و نیازهای دانش‌آموز ۱۶۱

- راهبرد فراگیرسازی چگونه می‌تواند به انجام انطباق‌سازی‌های آموزشی برای دانش‌آموزان با نیازهای ویژه کمک کند؟ ۱۶۳
- مرحله ۱: شناسایی خواسته‌های کلاسی ۱۶۶
- مرحله ۲: توجه به نقاط قوت و ضعف دانش‌آموز ۱۶۸
- مرحله ۳: بررسی راه‌های بالقوه موفقیت دانش‌آموز ۱۷۰
- مرحله ۴: جستجوی حوزه‌های مشکل‌ساز ۱۷۰

مرحله ۵: استفاده از اطلاعات با روش بارش فکری برای

- انطباق‌سازی آموزشی ۱۷۱
- مرحله ۶: تصمیم‌گیری درباره انطباق‌سازی‌هایی که باید انجام شود ۱۷۴
- مرحله ۷: سنجش پیشرفت دانش‌آموز ۱۷۶
- چگونه باید یک کلاس آموزش فراگیر را مدیریت کرد؟ ۱۷۹
- سازمان‌دهی فیزیکی ۱۷۹
- فعالیت‌های روزانه کلاسی ۱۸۰
- جو کلاسی ۱۸۱
- مدیریت رفتاری ۱۸۲
- استفاده از زمان ۱۸۳
- چگونه می‌توان همه دانش‌آموزان را برای آموزش در کلاس‌های آموزش فراگیر گروه‌بندی کرد؟ ۱۸۶
- آموزش به کل کلاس یا آموزش به گروه بزرگ ۱۸۶
- آموزش به گروه‌های کوچک ۱۸۷
- آموزش انفرادی ۱۸۸
- چگونه می‌توان مواد آموزشی کلاس‌های آموزش فراگیر را ارزیابی کرد؟ ۱۸۹
- ارزیابی مواد آموزشی بر اساس نتایج یادگیری ۱۸۹
- منابع متنی ۱۹۰
- الگوهای آموزشی ۱۹۶
- فناوری ۱۹۸
- چگونه می‌توان روش‌های آموزشی مربوط به نیازهای دانش‌آموز را تحلیل کرد؟ ۲۰۰
- مؤلفه‌های آموزش مستقیم ۲۰۰
- روش‌های آموزش غیرمستقیم ۲۰۳
- داربست‌بندی ۲۰۴
- تمرین مستقل دانش‌آموز ۲۰۶
- سنجش عملکرد دانش‌آموز ۲۰۸

فصل ۶

دانش‌آموزان کم‌توان با میزان بروز پایین ۲۱۱

- کم‌توان‌های با میزان بروز پایین چیست؟ ۲۱۳
- دانش‌آموزان با اختلالات طیف اتیسم چه ویژگی‌ها و نیازهای آموزشی دارند؟ ۲۱۶
- ویژگی‌های دانش‌آموزان با اختلالات طیف اتیسم ۲۱۷
- حمایت‌های آموزشی برای دانش‌آموزان با اختلالات طیف اتیسم ۲۲۰

نیازهای آموزشی آنها چیست؟.....	۲۵۹
مهارت‌های خواندن.....	۲۶۲
مهارت‌های زبان نوشتاری.....	۲۶۳
مهارت‌های ریاضی.....	۲۶۶
مهارت‌های یادگیری.....	۲۶۸
سبک‌های یادگیری.....	۲۷۱
نیازهای اجتماعی و هیجانی دانش‌آموزان با اختلال یادگیری و رفتاری چیست؟.....	۲۷۱
مهارت‌های بین‌فردی.....	۲۷۴
سازگاری فردی و روان‌شناختی.....	۲۷۵
چه انطباق‌سازی‌های آموزشی می‌توانید برای دانش‌آموزان با اختلال یادگیری و رفتاری ایجاد کنید؟.....	۲۷۵
مورد ملاحظه قرار دادن نیازهای تحصیلی.....	۲۷۶
مورد ملاحظه قرار دادن نیازهای اجتماعی و هیجانی.....	۲۷۸

فصل ۸

دانش‌آموزان با نیازهای ویژه بدون کم‌توانی.....	۲۸۳
ویژگی‌ها و نیازهای آموزشی دانش‌آموزان تحت حمایت ماده ۵۰۴ چیست؟.....	۲۸۶
درک ماده ۵۰۴.....	۲۸۷
دانش‌آموزان واجد شرایط برای دریافت خدمات ماده ۵۰۴.....	۲۸۹
چگونه می‌توانید انطباق‌سازی‌ها را برای دانش‌آموزان با اختلال نارسایی توجه- بیش‌فعالی انجام دهید؟.....	۲۹۰
ویژگی‌ها و نیازهای دانش‌آموزان با اختلال نارسایی توجه- بیش‌فعالی.....	۲۹۲
مداخله‌ها برای دانش‌آموزان با اختلال نارسایی توجه- بیش‌فعالی.....	۲۹۴
خانواده‌های کودکان با اختلال نارسایی توجه- بیش‌فعالی.....	۳۰۰
ویژگی‌ها و نیازهای آموزشی دانش‌آموزان تیزهوش و با استعداد چیست؟.....	۳۰۰
ویژگی‌ها و نیازهای دانش‌آموزان تیزهوش و با استعداد.....	۳۰۱
مداخله‌ها برای دانش‌آموزان تیزهوش و با استعداد.....	۳۰۳
ویژگی‌ها و نیازهای آموزشی دانش‌آموزان با زمینه‌ی فرهنگی گوناگون چیست؟.....	۳۰۶
گوناگونی و آموزش ویژه.....	۳۰۷
شیستگی فرهنگی.....	۳۰۸
خانواده‌ها و گوناگونی.....	۳۱۱
آموزش چندفرهنگی و دوزبانگی.....	۳۱۲

دانش‌آموزان با کم‌توانی‌های نیمه‌شدید، شدید یا چندگانه چه ویژگی‌ها و نیازهای آموزشی دارند؟.....	۲۲۴
ویژگی‌های دانش‌آموزان با کم‌توانی ذهنی نیمه‌شدید تا شدید.....	۲۲۴
حمایت‌های آموزشی برای دانش‌آموزان با کم‌توانی ذهنی متوسط تا شدید.....	۲۲۶
دانش‌آموزان با کم‌توانی‌های چندگانه.....	۲۲۸
نابینایی-ناشنوایی.....	۲۳۰
دانش‌آموزان با آسیب‌های حسی چه ویژگی‌ها و نیازهای آموزشی دارند؟.....	۲۳۰
دانش‌آموزان با آسیب بینایی.....	۲۳۱
ویژگی‌های دانش‌آموزان با آسیب بینایی.....	۲۳۱
حمایت‌های آموزشی برای دانش‌آموزان با آسیب بینایی.....	۲۳۲
دانش‌آموزان با آسیب شنوایی.....	۲۳۴
ویژگی‌های دانش‌آموزان ناشنوا و کم‌شنوا.....	۲۳۵
حمایت‌های آموزشی برای دانش‌آموزان ناشنوا و کم‌شنوا.....	۲۳۶
دانش‌آموزان با کم‌توانی‌های جسمی، پزشکی یا سلامت چه ویژگی‌ها و نیازهای آموزشی دارند؟.....	۲۳۸
آسیب‌های جسمی.....	۲۳۹
حمایت‌های آموزشی برای دانش‌آموزان با آسیب‌های جسمی.....	۲۴۰
سایر آسیب‌های سلامت.....	۲۴۱
حمایت‌های آموزشی برای دانش‌آموزان با سایر آسیب‌های سلامت.....	۲۴۳
آسیب ضربه مغزی.....	۲۴۴
حمایت‌های آموزشی برای دانش‌آموزان با آسیب ضربه مغزی.....	۲۴۵

فصل ۷

دانش‌آموزان کم‌توان با میزان بروز بالا.....	۲۵۱
کم‌توانی با میزان بروز بالا چیست؟.....	۲۵۳
چه انطباق‌سازی و اصلاحات آموزشی می‌توانید برای دانش‌آموزان با اختلالات ارتباطی ایجاد کنید؟.....	۲۵۵
درک مشکلات گفتاری.....	۲۵۵
درک مشکلات زبان.....	۲۵۵
انطباق‌سازی کلاس برای دانش‌آموزان با اختلالات ارتباطی.....	۲۵۷
دانش‌آموزان با اختلال یادگیری و رفتاری چه کسانی هستند و	

۳۸۴	ارائه تمرین هدایت‌شده و مستقل
۳۸۵	اجرای پس‌آزمون‌ها
	نمونه‌هایی از راهبردهای یادگیری موفق شامل چه مواردی هستند؟.....
۳۸۶	راهبردهای شناسایی واژه و روان‌خوانی
۳۸۷	راهبردهای واژه
۳۸۸	راهبردهای درک مطلب خوانداری
۳۹۲	راهبردهای گوش‌دادن و یادداشت‌برداری
۳۹۶	راهبردهای نوشتن
۴۰۰	راهبردهای حل مسئله در ریاضیات
۴۰۴	راهبردهای مدیریت زمان و منابع
	چگونه دانش‌آموزان می‌توانند به طور مستقل از راهبردها استفاده کنند؟.....
۴۰۶	خودآموزی
۴۰۷	خودنظارتی
۴۰۸	خودپرسش‌گری

فصل ۱۱

۴۱۱	ارزیابی یادگیری دانش‌آموزان
	چگونه می‌توان برای دانش‌آموزان با نیازهای ویژه در هنگام برگزاری آزمون‌های کلاس درس انطباق‌سازی ایجاد کرد؟..
۴۱۳	انطباق‌سازی پیش از آزمون
۴۱۴	انطباق‌سازی حین آزمون
۴۲۰	انطباق‌سازی پس از آزمون
۴۲۲	چگونه می‌توان انطباق‌سازی نمره‌دهی در کارنامه را برای دانش‌آموزان با نیازهای ویژه در نظر گرفت؟
۴۲۵	روش‌های نمره‌دهی برای همه دانش‌آموزان
۴۲۶	استفاده از نمره‌دهی فردی برای دانش‌آموزان کم‌توان ...
۴۳۱	قانونی بودن نمره‌دهی فردی
۴۳۴	ارزیابی مبتنی بر عملکرد چگونه می‌تواند به نفع دانش‌آموزان با نیازهای ویژه باشد؟
۴۳۵	ارزیابی پوشه کارها چگونه می‌تواند به سود دانش‌آموزان با نیازهای ویژه باشد؟

فصل ۱۲

۴۴۳	پاسخ‌دهی به رفتار دانش‌آموز
	چگونه می‌توانید از حمایت‌های رفتاری مثبت برای پیشگیری از مشکلات نظم و انضباط استفاده کنید؟
۴۴۸	

۳۱۳	ویژگی‌ها و نیازهای آموزشی دانش‌آموزان در خطر چیست؟..
۳۱۴	ویژگی‌ها و نیازهای دانش‌آموزان در خطر
۳۱۸	مداخله‌ها برای دانش‌آموزان در خطر

فصل ۹

۳۲۳	انطباق‌سازی آموزش
	چگونه می‌توانید انطباق‌سازی‌های آموزشی را برای دانش‌آموزان با نیازهای ویژه در مهارت‌های پایه انجام دهید؟
۳۲۶	آموزش مهارت‌های پیش‌نیاز
۳۲۷	انتخاب و توالی مثال‌ها
۳۲۹	تصمیم‌گیری در مورد میزان معرفی مهارت‌های جدید
۳۳۱	ارائه‌ی آموزش مستقیم و فرصت تمرین و مرور
۳۳۳	چگونه می‌توانید هنگام آموزش محتوای حوزه‌ی موضوعی به دانش‌آموزان با نیازهای ویژه، انطباق‌سازی‌های آموزشی را انجام دهید؟
۳۴۰	فعال‌سازی دانش زمینه‌ای
۳۴۱	سازمان‌دهی محتوا
۳۴۶	آموزش اصطلاحات و مفاهیم
۳۵۱	ارتباط واضح
۳۵۶	چه انطباق‌سازی‌هایی می‌توانید برای دانش‌آموزان انجام دهید تا به آنها در تمرین مستقل کمک کنید؟.....
۳۶۳	انطباق‌سازی تکالیف که در مدرسه انجام می‌شوند
۳۶۴	انطباق‌سازی تکالیف خانه
	چگونه می‌توانید والدین را در آموزش فرزندان خود مشارکت دهید؟
۳۶۵	چگونه می‌توانید اصلاحات آموزشی را برای دانش‌آموزان با کم‌توانی ذهنی متوسط تا شدید انجام دهید؟.....

فصل ۱۰

۳۷۳	راهبردهایی برای یادگیری مستقل
	چگونه می‌توانید خودآگاهی، خودهدایتی و خودتعیین‌گری دانش‌آموزان را تقویت کنید؟.....
۳۷۶	چگونه شما می‌توانید راهبردهای یادگیری مستقل را در کلاس درس به طور مؤثر آموزش دهید؟
۳۷۷	ارزیابی استفاده از راهبردهای کنونی
۳۸۱	انتظارات را مشخص کنید
۳۸۲	نمایش استفاده از راهبرد
۳۸۲	تشویق دانش‌آموزان برای به خاطر سپردن مراحل راهبرد
۳۸۴	

اجرای طرح	۴۶۹	محیط‌های آموزشی مناسب برای یادگیری	۴۴۸
نظارت بر اثربخشی مداخله	۴۶۹	راهبردهای در سطح مدرسه	۴۵۱
چگونه برنامه‌های مداخله رفتاری، رفتارهای نامطلوب را برطرف می‌کنند؟	۴۷۰	چگونه می‌توان رفتار مثبت گروه را ارتقا داد؟	۴۵۱
افزایش رفتارهای مطلوب	۴۷۰	کاربرد آموزش به واسطه همسالان	۴۵۱
کاهش رفتارهای نامطلوب	۴۷۴	استفاده از وابستگی گروهی	۴۵۶
استفاده از قراردادهای رفتاری	۴۷۸	راهبردهای رفتاری مثبت برای پاسخ‌دهی به رفتارهای انفرادی	۴۵۷
چگونه می‌توانید به دانش‌آموزان کمک کنید تا رفتار خود را مدیریت کنند؟	۴۷۹	از کمترین مداخله‌ها استفاده کنید	۴۵۷
راهبردهای مدیریت شناختی-رفتاری	۴۸۰	رفتارهای سطحی دانش‌آموزان را مدیریت کنید	۴۵۸
آموزش راهبردهای مدیریت شناختی-رفتاری	۴۸۰	چگونه سنجش کارکرد رفتار و برنامه مداخله‌های رفتاری	۴۵۸
تفکر نهایی در مورد فراگیری دانش‌آموزان با نیازهای ویژه و	۴۸۱	می‌توانند به شما در پاسخ‌دهی به مشکلات رفتاری جدی کمک	۴۵۹
راهبرد فراگیرسازی	۴۸۱	کنند؟	۴۵۹
منابع	۴۸۵	درک منطق سنجش کارکرد رفتار	۴۶۱
واژه‌نامه انگلیسی به فارسی	۵۲۷	تأیید جدی بودن مشکل	۴۶۳
واژه‌نامه فارسی به انگلیسی	۵۳۳	تعریف مشکل رفتاری	۴۶۳
نمایه	۵۳۹	جمع‌آوری داده‌ها برای درک بهتر رفتار	۴۶۴
		تحلیل داده‌ها و شکل‌گیری فرضیه‌ها	۴۶۸
		تدوین برنامه مداخله رفتاری	۴۶۹

فصل ۱

مبانی آموزش دانش‌آموزان با نیازهای ویژه

نتایج یادگیری

پس از مطالعه این فصل شما قادر خواهید بود:

- ۱-۱ اصطلاحات و مفاهیم آموزش ویژه را توضیح دهید.
- ۱-۲ عوامل مهم در شکل‌گیری خدمات کنونی آموزش ویژه را بیان کنید.
- ۱-۳ مسائل اساسی تعیین‌کننده اولویت‌های آموزشی دانش‌آموزان دارای کم‌توانی (شامل پیشگیری، انتظارات و پاسخ‌دهی بالا،
- ۱-۴ طبقه‌بندی اختلالات در قانون فدرال را توضیح دهید و سایر نیازهای ویژه دانش‌آموزان را مد نظر قرار دهید.
- روش‌های مبتنی بر شواهد علمی و فراگیرسازی) را تحلیل کنید.

لوکاس زمانی که لوکاس فقط ۳ سال داشت، تشخیص اختلال اُتِسم گرفت. والدین او که نگران تأخیر رشد زبانی و حساسیت بیش از حد او به صدا بودند به متخصص اطفال مراجعه کردند. بعد از تشخیص اختلال، او در یک برنامه آموزش ویژه دوران کودکی عضو شد. والدینش پیشرفت قابل توجه او را به مداخله زود هنگام نسبت دادند. اکنون در دوره متوسطه، لوکاس بیشتر وقت خود را در کلاس آموزش عمومی سپری می‌کند و بر اساس رویکرد پژوهشی برای دریافت حمایت تحصیلی و اجتماعی، سه بار در هفته معلم آموزش ویژه خود را می‌بیند. او در هر کلاس درس یک نیمکت مشخص دارد و اگر فرد دیگری جای او بنشیند ناراحت می‌شود. او گاهی اوقات در گروه‌های کوچک در کلاس‌های درس مشارکت دارد اما اگر روز دشواری داشته باشد در یک گوشه کلاس به تنهایی به فعالیت می‌پردازد. همکلاسی‌های لوکاس مدت زیادی است که او را می‌شناسند و نسبت به ناپختگی اجتماعی او صبور هستند و از دانش او در حیطه‌های مورد علاقه‌اش مثل گروه‌های معاصر موسیقی در دهه ۱۹۶۰ در شگفت هستند. لوکاس به طور کلی عملکرد خوبی در مدرسه دارد و می‌گوید وقتی بزرگ شد دوست دارد یک موسیقی‌دان شود. با وجود این، مادر لوکاس می‌گوید مدرسه به شدت تنش‌زا است زیرا هروقت لوکاس از مدرسه بازمی‌گردد به طور مستقیم به اتاق خوابش می‌رود و ۲۰ دقیقه روی صندلی راحتی‌اش می‌نشیند. او توضیح می‌دهد که این شیوه معمول لوکاس برای رفع فشار است و او به این بازه زمانی و فرآیند برای بهبود تنش حاصل از خواسته‌های مدرسه نیاز دارد.

آموزش ویژه چیست و چگونه به وجود آمد؟ آموزش ویژه چگونه نیازهای دانش‌آموزان دارای اختلال اُتِسم و دیگر اختلالات را برطرف می‌کند؟ چرا مهم است که لوکاس تا حد امکان با همسالانش آموزش ببیند؟

مونیکا او یک دانش‌آموز پایه دوم است که مبتلا به یک اختلال ارثی به نام نشانگان ایکس شکننده است. این اختلال زمانی که فقط یک سال داشت تشخیص داده شد. او از آن زمان آموزش ویژه و خدمات وابسته مثل گفتاردرمانی (به دلیل تأخیر زبانی) و کاردرمانی (برای بهبود مهارت‌های حرکتی مثل در دست گرفتن قلم و بریدن با قیچی) دریافت می‌کند. از آنجا که مونیکا کم‌توانی ذهنی متوسط داشته و تأخیرهای جدی در یادگیری مهارت‌های تحصیلی دارد، برای آموزش مهارت‌های زبانی و ریاضی، نیمی از روزها را در کلاس‌های آموزش ویژه سپری می‌کند اما برای درس‌های علوم، مطالعات اجتماعی، هنر، ورزش، نهار و زنگ تفریح به همسالان دارای تحول بهنجار خود ملحق می‌شود. هدف از آموزش او کسب مهارت‌های تحصیلی تا حد امکان و بهبود مهارت‌های او برای تعامل با همسالان و بزرگترها جهت مشارکت در محیط‌های گسترده‌تر آموزش عمومی است. خانم شراینر، معلم مونیکا او را به عنوان فردی که به دنبال جلب رضایت دیگران است و دختری بامزه توصیف می‌کند و یادآور می‌شود هنگامی که یک روال واضح دنبال شود مونیکا بهترین عملکرد را دارد. خانم شراینر می‌داند که مونیکا به راحتی غرق در افکار شخصی‌اش می‌شود. بنا بر این گاهی اوقات اجازه می‌دهد تا به آرامی با گوش دادن به موسیقی از طریق هدفون یا با یکی دو تا از همکلاسی‌هایش تکالیف را انجام دهد. یک تشویق مؤثر برای تکمیل تکالیف دشوار، موسیقی است. مونیکا تا زمانی که مجاز باشد به آهنگ‌های مورد علاقه‌اش گوش می‌دهد.

چقدر احتمال دارد که شما به دانش‌آموزی مانند مونیکا درس بدهید؟ کم‌توانی ذهنی چیست؟ چه عواملی منجر می‌شود تا دانش‌آموزی مانند مونیکا به عنوان عضو مطلوب مدرسه شناخته شود و به جای اینکه در کلاس‌ها و مدارس جداگانه جایدهی شود به بالاترین میزان استاندارد یادگیری ممکن دست یابند؟

آرون دارای اختلالات یادگیری است و زمانی شناسایی شد که در پایه سوم بود و اصلاحات فشرده نتوانست موجب پیشرفت تحصیلی او شود. همچنین او به دلیل اختلال نارسایی توجه-بیش‌فعالی دارو مصرف می‌کند. حالا در پایه یازدهم، آرون به یادگیری راهبردهای جبرانی برای مشکلات تحصیلی‌اش ادامه می‌دهد. با وجود اینکه او یک فرد

باشخصیت و زرنک است اما خواندن او در سطح پایه هفتم و نوشتن او مشابه دانش‌آموزان پایه دوم است. او دوست ندارد در مورد اختلال یادگیری‌اش صحبت کند و نمی‌خواهد دانش‌آموزان دیگر او را به دلیل اختلال یادگیری‌اش مسخره کنند یا به شیوه دیگری با او رفتار کنند. زمانی که از او دلیل مصرف دارو پرسیده می‌شود، حساس‌تر می‌شود. با وجود اینکه پزشک معالجش از او خواسته است تا داروهایش را بر اساس دستور داده‌شده مصرف کند اما او گاهی به طور مخفیانه داروهایش را مصرف نمی‌کند تا ببیند می‌تواند بدون دارو ادامه دهد. آرون در کلاس تاریخ ایالات متحده در آزمون‌های شفاهی بسیار خوب عمل می‌کند. او مفاهیم را به خوبی درک می‌کند اما نمی‌تواند افکارش را به شکل مؤثری بنویسد یا تایپ کند. از آنجا که او دوست ندارد از سایرین جدا باشد، قبول نمی‌کند که به صورت شفاهی امتحان دهد یا یک دستیار برای امتحان داشته باشد. بنا بر این نمرات او از آنچه می‌تواند باشد بدتر است. آرون یک ورزشکار حرفه‌ای است و در زمین بسکتبال احساس مشابهی با دوستانش دارد. با وجود این، والدین او نگران هستند که علاقه‌اش به ورزش او را از درس‌های مدرسه‌اش دور کند.

چگونه معلمان سعی می‌کنند از نیاز دانش‌آموزانی همچون آرون به آموزش ویژه جلوگیری کنند؟ آرون و دانش‌آموزان دارای اختلالات یادگیری برای موفقیت در مدرسه به چه نوع حمایت و خدماتی نیاز دارند؟

دانش‌آموزانی همانند لوکاس، مونیکا و آرون فقط ۳ مورد از ۶/۱ میلیون دانش‌آموز سنین مدرسه در ایالات متحده دارای کم‌توانی هستند و صلاحیت لازم برای دریافت آموزش ویژه را دارند (وزارت آموزش و پرورش ایالات متحده آمریکا، ۲۰۱۶). اما کم‌توانی آنها به شما نمی‌گوید که آنها واقعاً چه کسی هستند. آنها قبل از همه چیز نخست یک کودک، نوجوان، بزرگسال یا دانش‌آموز هستند. همانند همه دانش‌آموزان آنها دارای ویژگی‌های مثبت و منفی هستند، روزهای خوب و بد را تجربه می‌کنند و در مورد مدرسه و یادگیری علاقه و بیزاری‌هایی دارند. به عنوان یک معلم شما احتمالاً به دانش‌آموزانی مشابه لوکاس، مونیکا و آرون در کنار دانش‌آموزانی با کم‌توانی‌های دیگر یا نیازهای ویژه دیگر آموزش خواهید داد.

آموزش ویژه چیست؟

هنگامی که شما مطالعه آموزش ویژه را شروع می‌کنید و در مورد مسئولیت خود برای آموزش دانش‌آموزان دارای کم‌توانی فکر می‌کنید، لازم است بدانید این حوزه دارای مفاهیم اساسی متعددی است و بسیاری از آنها به طور مستقیم از قانون آموزش ویژه فدرال مشتق شده‌اند. این مفاهیم کلیدی به روشنی انتظارات فعلی برای آموزش دانش‌آموزان دارای کم‌توانی و اهمیت نقش شما به عنوان معلم آموزش عمومی در دستیابی آنها به موفقیت را نشان می‌دهد.

مؤلفه‌های آموزش ویژه

زمانی که معلمان به دانش‌آموزان کم‌توان اشاره می‌کنند، منظور آنها دانش‌آموزانی است که بر اساس دستورالعمل‌های ایالتی و فدرال صلاحیت دریافت خدمات آموزش ویژه را دارند. آموزش ویژه شامل ۳ دسته از خدمات است که هر یک به صورت مختصر در بخش بعدی توضیح داده شده و با این هدف ارائه می‌شوند که این دانش‌آموزان را قادر سازند تا به توان بالقوه خود دست یابند.

آموزش طراحی شده به شکل ویژه: همه دانش‌آموزانی که صلاحیت دریافت خدمات آموزش ویژه را دارند باید

آموزشی دریافت کنند که به شکل ویژه طراحی شده باشد (کافمن، ۲۰۱۵ الف). آموزش طراحی شده به شکل ویژه، نیازهای فردی دانش‌آموزان کم‌توان را برطرف می‌کند، دانش‌آموزان کم‌توان از نزدیک تحت نظارت قرار می‌گیرند و پیشرفت دانش‌آموزان بر اساس آن باید مستندسازی شود.

با وجود اینکه آموزش ویژه به طور معمول به مهارت‌های تحصیلی دانش‌آموز مربوط است اما می‌تواند مهارت‌های ارتباطی دانش‌آموز، چالش‌های رفتاری، مهارت‌های تعامل اجتماعی، مهارت‌های شغلی و کارکردی یا هر حوزه دیگری که تحت تأثیر کم‌توانی است را نیز مد نظر قرار دهد. این مطلب در مورد لوکاس، مونیکا و آرون که در مقدمه فصل با آنها آشنا شدید، نیز صدق می‌کند. معلمان آموزش ویژه، متخصصانی هستند که در وهله اول مسئول ارائه آموزش ویژه هستند اما در برخی ایالت‌ها معلمان آموزش عمومی نیز در این مسئولیت سهیم می‌شوند. حتی گاهی زمانی که معلمان آموزش ویژه با معلمان آموزش عمومی در کلاس درس کار می‌کنند، با یک چیدمان مشترک در ارائه آموزش ویژه مشارکت می‌نمایند.

خدمات وابسته: دانش‌آموزان کم‌توان ممکن است خدماتی مرتبط دریافت کنند که فراتر از آموزش تحصیلی است و آنها را قادر می‌سازد تا هر چه بیشتر از آموزش ویژه بهره‌مند شوند. برای مثال مونیکا، دانش‌آموزی که در ابتدای فصل با او آشنا شدید، دو دسته خدمات گفتاردرمانی و کاردرمانی دریافت می‌کرد. با وجود اینکه بسیاری از خدمات وابسته مثل ورزش درمانی، مشاوره، آموزش انطباق‌سازی شده بر اساس شرایط جسمی، رفت و آمد به مدرسه با سرویس اختصاصی یا سرویس مدرسه برای دانش‌آموزان کم‌توان در دسترس هستند (نیکی، ۲۰۱۳، تیسلی، ۲۰۱۶). برخی خدمات وابسته نیز در محیط‌های جداگانه مثل دفتر یا اتاق مجهز ویژه ارائه می‌شوند اما گاهی اوقات در کلاس آموزش عمومی و محیط‌های یکپارچه‌ای که آموزش در آن صورت می‌گیرد نیز این خدمات ارائه می‌شوند. برخی از دانش‌آموزان که صلاحیت دریافت آموزش ویژه را دارند به خدمات وابسته نیازی ندارند و برخی نیز فقط در دوره‌های کوتاه‌مدت آنها را دریافت می‌کنند (برای مثال گفتاردرمانی در مهدکودک و پایه اول) ولی برخی دیگر لازم است در همه سال‌های تحصیل این خدمات را دریافت کنند.

خدمات و تجهیزات کمکی: بخش سوم آموزش ویژه تحت عنوان خدمات و تجهیزات کمکی قرار می‌گیرد. این بخش طیف گسترده‌ای از حمایت است که دانش‌آموزان کم‌توان را قادر می‌سازد تا در کلاس‌های آموزش ویژه، فعالیت‌های فوق برنامه و دیگر محیط‌های آموزشی مشارکت داشته باشند و بتوانند در کنار همسالان دارای تحول بهنجار خود آموزش ببینند (نیکی، ۲۰۱۳ ب). خدمات و تجهیزات کمکی می‌تواند شامل حمایت‌هایی همچون صندلی ترجیحی، دسترسی به فناوری‌های رایانه‌ای و انطباق‌سازی‌های آموزشی (برای مثال زمان بیشتر برای تکمیل آزمون، تکالیف ساده‌سازی شده، مواد آموزشی جایگزین اما هم‌تراز) باشد.

شما در بخش خدمات و تجهیزات کمکی ممکن است با مجموعه‌ای از اصطلاحات بیشتر مواجه شوید. دانش‌آموزان کم‌توان به عنوان بخشی از آموزش خود مستحق دریافت انطباق‌سازی و اصلاح هستند. انطباق‌سازی تغییر در نحوه یادگیری اصول اساسی برنامه درسی دانش‌آموز است. برای مثال یک دانش‌آموز ممکن است در کلاس یکسانی مشغول یادگیری درس ریاضی باشد اما به او تعداد مسئله‌های کمتری داده می‌شود، زیرا نسبت به دانش‌آموزان دیگر به زمان بیشتری برای حل هر مسئله نیاز دارد. دانش‌آموز دیگر ممکن است در آزمون تاریخ به جای نوشتن پاسخ تشریحی کامل، فقط واژگان کلیدی را بنویسد زیرا با این کار تکلیف نوشتاری کاهش می‌یابد و هدف تعیین این است که او چه چیزی از درس تاریخ یاد گرفته نه اینکه مهارت نوشتاری او در چه حد است. در هر دو مثال برنامه درسی یکسان است. اصلاح به آنچه دانش‌آموز یاد می‌گیرد اشاره دارد و به طور معمول موجب می‌شود برخی از موارد برنامه درسی حذف شوند. برای مثال دانش‌آموز کم‌توان ذهنی ممکن است نتواند همه واژه‌های واحد درسی علوم را یاد بگیرد. بنا بر این به جای همه واژه‌ها بر واژه‌هایی تأکید می‌شود که در زندگی روزمره با آنها برخورد دارد. همان‌طور که ممکن است حدس بزنید، اغلب دانش‌آموزان کم‌توان بیشتر به انطباق‌سازی نیاز دارند و به طور

ابعاد تنوع

تنوع ابعاد گوناگونی دارد. دانش‌آموزان شما در کنار توانایی و کم‌توانی می‌توانند از نظر قومی، فرهنگی، اقتصادی، زبانی، جنسیتی و نژادی نیز با یکدیگر تفاوت داشته باشند.

معمول دانش‌آموزان کم‌توان ذهنی معنادار به اصلاح نیاز دارند. به عنوان یک معلم آموزش عمومی، مهم‌ترین مسئولیت مشترک شما به عنوان بخشی از آموزش ویژه ارائه خدمات و تجهیزات کمکی به دانش‌آموزان و به ویژه انطباق‌سازی آنها و در برخی موارد اصلاح و تعدیل آنهاست (داکروسانلون، ۲۰۱۶).

یعنی شما برای هر دانش‌آموزی که به او درس می‌دهید، از تغییراتی مانند آنچه در این بخش شرح داده شد مطلع خواهید شد و از شما انتظار می‌رود برای موفقیت دانش‌آموزان، تغییرات لازم را ایجاد کنید. اگر در مورد تغییرات، پرسشی داشته باشید، معلم آموزش ویژه آنچه از شما انتظار می‌رود را مشخص خواهد نمود اما این مسئولیت شماست که اطمینان حاصل نمایید حمایت‌های مورد نیاز بخشی از آموزش شما باشند.

قانون آموزش ویژه فدرال

سه مؤلفه توضیح داده شده در قانون آموزش ویژه فدرال آورده شده است و قانون آموزش افراد با کم‌توانی نام دارد. این قانون در اصل تحت عنوان قانون آموزش برای همه کودکان کم‌توان در سال ۱۹۷۵ تصویب شده بود. این قانون، کم‌توانی‌هایی که دانش‌آموزان را واجد صلاحیت دریافت آموزش ویژه می‌نماید را مشخص می‌کند و خدمات و تجهیزات کمکی لازم برای این دانش‌آموزان را تعیین می‌نماید. افزون بر این فرآیندی برای شناسایی دانش‌آموزانی که به آموزش ویژه نیاز دارند، ایجاد می‌نماید و حقوق والدینی که از خدمات آموزشی ارائه‌شده به فرزندان‌شان راضی نیستند را مشخص می‌کند (جونز، ۲۰۱۶).

اصول اساسی قانون آموزش افراد دارای کم‌توانی: پس از گذشت ۴ دهه از تصویب قانون آموزش افراد کم‌توان، این قانون بارها مورد تجدیدنظر قرار گرفته است تا موجب افزایش گستره خدمات ارائه‌شده به دانش‌آموزان کم‌توان شود، گروه‌های بیشتری از دانش‌آموزان دارای صلاحیت دریافت آموزش ویژه را در بر بگیرد و فرآیندهای مشخصی برای مسائل خاص (برای مثال مسائل مربوط به مشکلات جدی رفتاری) ارائه دهد. با وجود این، شش اصل زیر به عنوان مبانی اساسی قانون آموزش افراد کم‌توان باقی مانده است:

- آموزش رایگان عمومی مناسب: دانش‌آموزان کم‌توان مستحق شرکت در مدارس عمومی و دریافت خدمات آموزشی هستند که به طور خاص طراحی شده است تا نیازهای ویژه آنان را مد نظر قرار دهد و احتمالاً شامل مواد، محیط‌ها و فناوری‌های اختصاصی است. این آموزش هیچ هزینه‌ای برای والدین ندارد.
- محیط با کمترین محدودیت: دانش‌آموزان کم‌توان باید در محیط آموزشی با بیشترین میزان شباهت به دانش‌آموزان دارای تحول بهنجار آموزش ببینند، که در آن می‌توانند با دریافت حمایت مناسب به موفقیت دست یابند. در واقع قانون به طور واضح بیان می‌کند که دانش‌آموزان کم‌توان نباید در مدارس یا کلاس‌های خاص جداگانه بدون دسترسی به همسالان دارای تحول بهنجار جایدهی شوند و فقط به میزانی باید در این محیط‌های جداگانه قرار بگیرند که تنها انتخاب ممکن برای آموزش مناسب آنها باشد. برای اغلب دانش‌آموزان کم‌توان، محیط با کمترین محدودیت، همان کلاس آموزش عمومی در کل روز یا بخش عمده‌ای از روز می‌باشد. برای برخی از دانش‌آموزان محیط با کمترین محدودیت، ترکیب محیط آموزش عمومی و آموزش ویژه است. برای تعداد کمی از دانش‌آموزان دارای نیازهای بسیار پیچیده، محیط آموزش ویژه برای کل روز یا بخش عمده روز لازم است.
- آموزش انفرادی: خدمات آموزشی و دیگر حمایت‌ها برای دانش‌آموزان کم‌توان باید به شکلی طراحی شوند که نیازهای سنجیده شده او را بر اساس یک برنامه آموزش انفرادی رفع کنند. این برنامه باید بارها بازبینی

شود و به صورت سالیانه به‌روزرسانی گردد. برنامه آموزش انفرادی توسط گروهی از متخصصان و والدین دانش‌آموزان نوشته می‌شود و به نوعی یک نقشه راه برای آموزش دانش‌آموزان است. جزئیات بیشتری در مورد برنامه آموزش انفرادی در فصل ۲ ارائه خواهد شد.

- تساوی بدون تبعیض: دانش‌آموزان باید با ابزارهایی مورد سنجش قرار بگیرند که مبنای آن عاری از هرگونه تبعیض نژادی، فرهنگی یا کم‌توانی باشد. یک مثال ساده از این مفهوم این است: اگر گویه‌های یک آزمون ریاضی بر مبنای فوتبال آمریکایی باشد، دانش‌آموزان آمریکایی ممکن است تیم مورد علاقه خود را حدس بزنند و به لمس توپ و زمین فوتبال فکر کنند. دانش‌آموزان فرهنگ‌های دیگر ممکن است به سرعت فرض کنند پرسش درباره فوتبال معمولی است و به اشتباه گمراه شوند. افزون بر این، در لحاظ کردن صلاحیت برای دریافت خدمات آموزش ویژه، باید دانش‌آموز توسط یک تیم چندفرهنگی در زبان بومی خود مورد سنجش قرار بگیرد و از آزمون‌هایی استفاده شود که برای سنجش حوزه‌های دارای مشکل (برای مثال خواندن، ریاضی، مهارت‌های اجتماعی) معتبر باشد. نمی‌توان صلاحیت دانش‌آموزان برای آموزش ویژه را فقط بر مبنای نتایج یک آزمون تعیین نمود.

- تشریفات قانونی: اگر در مورد صلاحیت دانش‌آموز برای دریافت آموزش ویژه، محل تحصیل دانش‌آموز و یا خدمات دریافتی اختلاف‌نظری پیش آمد، مجموعه‌ای از فرایندهای رسمی و غیررسمی باید دنبال شود تا این اختلاف‌نظر برطرف گردد. به طور کلی تا زمانی که در یک جلسه دادرسی رسمی و حتی در صورت لزوم در دادگاه این مسائل حل نشوند، نباید هیچ تغییری در روند آموزش دانش‌آموز صورت پذیرد. این فرایندها به طور کلی تشریفات قانونی نامیده می‌شوند.

- کنار گذاشتن در حد صفر-کودک‌یابی: هیچ دانش‌آموزی نباید به دلیل کم‌توانی از دریافت آموزش عمومی محروم شود. به این معنا که مسئولان مدارس در نواحی آموزشی نباید به والدین دانش‌آموزان کم‌توان بگویند که نیازهای فرزندان‌شان در سیستم آموزش عمومی رفع نخواهد شد. اگر کودکان نیازهایی فراتر از حد مدرسه داشته باشند، کارکنان مدرسه موظفند شیوه‌ای مناسب برای آموزش آنها پیدا کنند. این بند قانونی مدارس را ملزم به ثبت نام دانش‌آموزان دارای بیماری‌های واگیر مثل ایدز و ممانعت از اخراج و قطع خدمات آموزش ویژه می‌نماید. کودک می‌فهمد بخشی از این اصل ملزم می‌کند که هر ایالت باید در پیدا کردن دانش‌آموزانی که صلاحیت دریافت خدمات آموزش ویژه را دارند، پیشگام و فعال باشد. (برای مثال از طریق اطلاعیه‌های خدمات اجتماعی یا تابلوهای تبلیغاتی جاده‌ها).

منابع اینترنتی

<https://sites.ed.gov/idea/topicareas>

در آدرس اینترنتی فوق می‌توانید در مورد قانون فدرال آموزش ویژه اطلاعات بیشتری کسب کنید. با کلیک کردن روی هر عنوان می‌توانید به جنبه‌های متفاوتی از قانون آموزش افراد مبتلا به کم‌توانی دسترسی پیدا کنید.

مفاد اضافی قانون آموزش افراد کم‌توان: همچنان که به مطالعه خود در حوزه آموزش

ویژه ادامه می‌دهید با بخش‌های بیشتری از قانون آموزش افراد کم‌توان آشنا خواهید شد که روش‌های شما به عنوان یک متخصص آموزشی را هدایت خواهد کرد. برخی از مهم‌ترین مفاد اضافی قانون فعلی شامل موارد زیر است:

در تیم نگارش برنامه آموزش انفرادی برای یک دانش‌آموز باید دست‌کم یک معلم آموزش عمومی حضور داشته باشد.

- دانش‌آموز کم‌توان باید توسط معلمانی آموزش داده شوند که صلاحیت بالایی در آموزش محتوای اصلی درسی داشته باشند. بدین معنا که دانش‌آموزان یا باید در کلاس آموزش عمومی با معلم آموزش عمومی یا در یک محیط آموزش ویژه با معلمی آموزش ببینند که الزامات ایالتی برای نشان دادن شایستگی جهت آموزش برنامه درسی اصلی را دارا باشد.

- دانش‌آموزان کم‌توان باید در برنامه سنجشی قرار بگیرند که برای همه دانش‌آموزان دارای تحول بهنجار

شکل ۱-۱: مفاد قانون آموزش افراد کم‌توان

افزون بر اصول اساسی که در تصویب قانون آموزش ویژه در سال ۱۹۷۵ مشخص شدند، این فهرست چند مورد از مفاد مهم آن را به شکل خلاصه بیان می‌کند. شما این مفاد و موارد دیگر را در حین مطالعه آموزش ویژه یاد خواهید گرفت.

مشارکت والدین:

- والدین باید بخشی از تیم تصمیم‌گیری برای تعیین صلاحیت دریافت آموزش ویژه و محل مناسب آموزشی باشند.
- مسئولان مدرسه باید دست‌کم به اندازه والدین دانش‌آموزان دارای تحول بهنجار، پیشرفت دانش‌آموز دارای کم‌توانی را به والدین گزارش کنند.

توجیه جایدهی: (قرار دادن)

- هر زمان که دانش‌آموز در محیطی به جز آموزش عمومی قرار داده می‌شود باید توجیه واضحی ارائه شود.

نظم:

- در صورت لزوم به عنوان بخشی از برنامه آموزش انفرادی، راهبردهایی برای مد نظر قرار دادن مشکلات رفتاری ارائه شوند.
- حتی اگر دانش‌آموز مرتکب یک جرم جدی (برای مثال آوردن اسلحه به مدرسه) شود، خدمات آموزش ویژه باید ادامه یابد.

خدمات گذار:

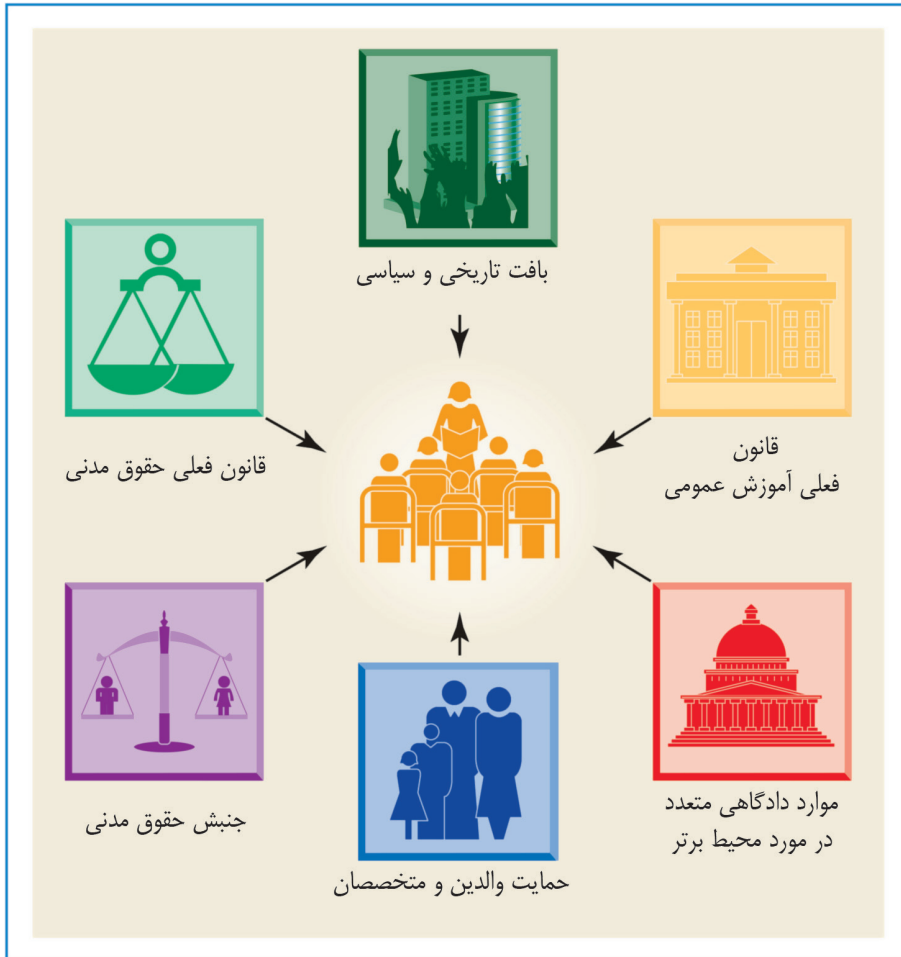
- زمانی که دانش‌آموز دارای کم‌توانی به سن ۱۶ سالگی می‌رسد، یک برنامه باید اجرا شود تا دانش‌آموز را برای زندگی بعد از مدرسه (برای مثال دانشگاه، آموزش حرفه‌ای، شغل) آماده سازد.
- برنامه گذار باید به صورت سالیانه مورد بازبینی قرار گیرد و اهداف مشخص و قابل اندازه‌گیری داشته باشد.

جایدهی نامتناسب:

- مسئولان مدرسه باید مراحل مشخصی را طی کنند تا اطمینان یابند که دانش‌آموزان گروه‌های اقلیت بیش از حد برای آموزش ویژه شناسایی نشوند.
- اگر جایدهی نامتناسبی صورت گرفت، مسئولان مدرسه باید مراحل تعیین کنند تا این اشتباه اصلاح شود.

وجود دارد. هر چند ممکن است انطباق‌سازی‌هایی نیاز باشد تا بتواند یادگیری واقعی آنها را نشان بدهد (برای مثال زمان طولانی‌تر برای آزمون دادن، جلسات کوتاه‌تر و ارائه دستورالعمل‌های کمکی). شما احتمالاً دانش‌آموزانی کم‌توان خواهید داشت که این مفاد اضافی را هم در سنجش کلاسی و هم در سنجش‌های سراسری سالانه دریافت می‌کنند. مفاد اضافی قانون آموزش افراد کم‌توان در شکل ۱-۱ خلاصه شده است. به یاد داشته باشید که قانون آموزش افراد کم‌توان صرفاً یک آمار نیست. این قانون در موارد دادگاهی تفسیر شده است و به صورت دوره‌ای بر اساس پژوهش‌ها و گزارش‌های آموزشی مورد بازبینی قرار گرفته است (برای مثال بیلی‌وبوئر - جونز، ۲۰۱۵، یلو کاتاسیانیس، لوزینسکی و مارشال، ۲۰۱۶). در واقع آنچه اکنون در مورد قانون آموزش ویژه یاد گرفته‌اید در خلال سال‌های بعد تغییر خواهد کرد. هر چند اصول اساسی قانون آموزش افراد کم‌توان و همچنین مفاد ضروری آن تغییر نمی‌کند تا اطمینان حاصل شود که دانش‌آموزان دارای کم‌توانی می‌توانند آموزشی هم‌ارز با همسالان دارای تحول بهنجار خود دریافت نمایند.

شکل ۱-۲: عوامل مؤثر بر آموزش ویژه

چه عواملی موجب شکل‌گیری آموزش ویژه شدند؟

آموزش ویژه به شکلی که امروزه وجود دارد، توسط عوامل متعددی شکل گرفته است. با وجود اینکه قرن‌هاست افراد دارای کم‌توانی شناسایی و درمان می‌شوند، اما آموزش ویژه در قرن بیستم شکل گرفت (کود، ۲۰۰۲، وینزر، ۱۹۹۳). همراه با پدیدآیی آموزش ویژه، عوامل متعددی (از قبیل بافت اجتماعی و سیاسی، حمایت والدین، جنبش حقوق مدنی، موارد دادگاهی متعدد در مورد محیط برتر، قانون فعلی حقوق مدنی، قانون فعلی آموزش عمومی) آن را تحت تأثیر قرار داد. این عوامل در شکل ۱-۲ آورده شده و در بخش بعدی توضیح داده می‌شود.

بافت تحول آموزش ویژه

زمانی که آموزش عمومی اجباری در اوایل قرن بیستم آغاز شد، به طور تقریبی هیچ برنامه آموزشی برای دانش‌آموزان دارای کم‌توانی وجود نداشت (کود، ۲۰۰۲؛ شیرینبرگر، ۱۹۸۳). دانش‌آموزانی که دارای کم‌توانی‌های نسبتاً خفیف

بودند (مثل مشکلات یادگیری و رفتاری و یا آسیب‌های خفیف جسمی) در کنار سایر دانش‌آموزان آموزش می‌دیدند زیرا نیازهای آنها فراتر از برنامه‌ی درسی عمومی تلقی نمی‌شد. بسیاری از کودکانی که کم‌توانی‌های جسمی یا ذهنی شدید داشتند به طور کلی به مدرسه نمی‌رفتند. سایرین نیز توسط مؤسسه‌های شخصی آموزش داده می‌شدند یا در مؤسسه‌ها زندگی می‌کردند. در واقع در نیمه‌ی اول قرن بیستم در بسیاری از ایالت‌ها به طور آشکار از ثبت‌نام و حضور دانش‌آموزان دارای کم‌توانی در مدارس ممانعت به عمل می‌آمد (یل، روگرس و روگرس، ۱۹۹۸).

همزمان با گسترش قانون اجباری آموزش عمومی در خلال دهه‌ی ۱۹۲۰ و ۱۹۳۰، تعداد کلاس‌های ویژه در مدارس عمومی افزایش یافت. از مدارس انتظار می‌رفت که همچون خطوط مونتاژ کارآمد عمل کنند، دانش‌آموزان هر کلاس از یک پایه به پایه‌ی دیگر و سرانجام به عنوان شهروندانی مولد، آماده‌ی ورود به نیروی کاری جامعه شوند (پاتون، پاین و بیرن‌اسمیت، ۱۹۸۶ شیرینبرگر، ۱۹۸۳). کلاس‌های ویژه، مکانی برای دانش‌آموزانی بودند که نمی‌توانستند همگام با همکلاس‌هایشان پیش روند. از آنجا که بسیاری از دانش‌آموزان دارای کم‌توانی هنوز به مدرسه نرفته بودند، اغلب دانش‌آموزانی که به کلاس‌های ویژه فرستاده می‌شدند دارای اختلالات یادگیری و ذهنی خفیف بودند.

در آن زمان مربیان بر این باور بودند که این دانش‌آموزان در یک محیط حفاظت‌شده که آنها را از سایرین جدا می‌کرد یادگیری بهتری داشتند و این کار موجب حفظ کارایی کلی سیستم آموزشی می‌شد (بنت، ۱۹۳۲، پرتش، ۱۹۳۶).

در خلال دهه‌ی ۱۹۵۰ برنامه‌های آموزشی ویژه در مدارس بسیاری از نواحی در دسترس بودند اما برخی پیامدهای نامطلوب نیز ظاهر شدند. برای مثال این‌گونه تلقی می‌شد که دانش‌آموزان کلاس ویژه قادر به یادگیری مهارت‌های تحصیلی نیستند. آنها زمان کلاسی خود را به یادگیری آنچه که مهارت‌های دستی (برای مثال قلاب‌بافی و مهره‌دوزی) نامیده می‌شد، سپری می‌کردند.

پژوهشگران این فعالیت‌ها را مورد بررسی قرار دادند و پژوهش‌هایی برای بررسی اثربخشی آموزش ویژه صورت گرفت. زمانی که دانش‌آموزان کلاس‌های آموزش ویژه با دانش‌آموزانی که در کلاس آموزش عمومی باقی مانده بودند، مقایسه شدند نتایج نشان داد که گروه دوم چیزهای بیشتری یاد گرفته بودند (گلدسیتن، موس و جردن، ۱۹۶۵). در اواخر دهه‌ی ۱۹۶۰ بسیاری از مسئولان این حوزه این موضوع را زیر سؤال بردند که آیا کلاس‌های آموزش ویژه جداگانه مناسب‌ترین محیط آموزشی برای دانش‌آموزان کم‌توان هستند (بلات، ۱۹۸۵، کرسٹوپولوس و رینز، ۱۹۶۹، دان، ۱۹۶۸؛ لیلی، ۱۹۷۱).

ابعاد تنوع

زمانی که برای معلمی آماده می‌شوید، با افزایش آگاهی درباره فرهنگ خود از اهمیت شایستگی فرهنگی آگاه خواهید شد. درک و ارزش‌گذاری فرهنگ‌های مختلف و ایجاد مهارت‌های ارتباطی بین فرهنگی موجب می‌شود تا به شکل مؤثری با دانش‌آموزان، والدین، و همکاران دارای زمینه فرهنگی متفاوت تعامل داشته باشید. این مفهوم با تبحر فرهنگی آمیخته است که مهارت شما برای آموزش تفاوت‌ها به شیوه‌ای است که احترام به تمامی فرهنگ‌ها را شامل شود.

حمایت والدین

همزمان با افزایش تعداد کلاس‌های آموزش ویژه و تلاش متخصصان برای بررسی ارزش آنها، والدین کودکانی که کم‌توانی معناداری داشتند، سازمان‌هایی تشکیل دادند (بلات، ۱۹۸۷). این حمایت‌ها در واکنش به نگهداری کودکان دارای کم‌توانی شدید در مؤسسه‌ها شکل گرفت. آنها می‌خواستند فرزندان‌شان در خانه زندگی کنند و خدمات مناسب را در اجتماع خودشان دریافت کنند. بسیاری از سازمان‌هایی که می‌شناسید در این دوران بنیان‌گذاری شدند که از جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- **سازمان متحد فلج مغزی** در سال ۱۹۴۹ توسط دو خانواده بنیان‌گذاری شد که فرزندان‌شان فلج مغزی (یک بیماری که مهارت‌های حرکتی را تحت تأثیر قرار می‌دهد و در فصل شش با جزئیات بیشتر مورد بحث قرار می‌گیرد) داشتند. آنها در روزنامه آگهی دادند تا خانواده‌های دارای فرزند با فلج مغزی دیگر به آنها ملحق شوند و از خدمات و فراگیرسازی اجتماعی فرزندان‌شان حمایت کنند. این والدین نخستین